

förvärrar den sjukas tillstånd — han uppger fästningen och räddar hennes lif. Men det svikna fosterlandet fordrar och får hans eget som offer.

En *Johan Hjulhammar*, sergeant vid lifgardet, reser 1684 till Ostindien och blir kommandant i Batavia; går sedan till Turkiet och blir der mohammedan. I mindre vänlig beröring med turken är deremot *Göran Svärdsköld*. Tolf år tjenar han under holländska, franska och italienska fanor och är slutligen i toskansk tjänst ombord på galerna vid Malta; der blir han skjuten i sank och tillfångatagen af en turkisk kapare. I sin nöd gör han det löftet, att, om han blefve fri, skulle han vid hemkomsten till Sverige bygga en kyrka och så åt de fattiga och kyrkobetjeningen testamentera all sin egendom. Han blir det verkligen och anhåller år 1685 om kongl. stadfästelse å sitt testamente.¹⁾ Äfven å kronan anslår han en summa. Dör ogift och slutar sin ätt. Den siste mera kände af namnet *Gladsten* hette *Carl Gustaf* och var officer vid Östgöta kavalleri. År 1725 for han utrikes, kom till Australien och blef der „underköpman i holländska ostindiska kompaniets tjänst samt medlem af det politiska rådet i Amboina.“ — Ätten är i Sverige död; måhända lefver den i Polynesien.

Vi nämde häröfvan huru hastigt desse nye ätter dö, huru fort de slockna; och såsom ett af de skäl, hvilka möjligen till sakens förklarande kunde användas, nämde vi deras fattigdom. Åtskilliga uppgifter, särskildt i fråga om dessa krigarätter, bestyrka äfven det utarmade tillstånd, i hvilket de ofta befunnit sig. *Carl Andersson Ryttersköld* adlades som löjtnant 1651; som major dog han 30 år derefter. I tre år stod hans lik ofvan jord, emedan arfvingarne ej mäktade bekosta begrafningen.²⁾ Och den adlade öfverstelöjtnanten *Drakenstjernas* son *Peter*, löjtnant vid Helsingeregemente, ursäktar dermed sitt uteblifvande från 1686 års

¹⁾ Anrep. Adelns Ättartafl. 4,313. — Han bodde å Brandstorps säteri i Westergötland. Lindskog, Beskrifn. öfver Skara stift, vet dock intet att förtälja om någon dylik kyrkobyggnad, icke heller åtskillige andre förf., hvilka vi i saken rådfrågat.

²⁾ Anrep, l. c. 3,570.